

Sygn. akt IV CZ 65/06

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W.G.

przeciwko „O.” Spółce z o.o.

o unieważnienie uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 sierpnia 2006 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 maja 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 maja 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 7 marca 2006 r., którą zaskarżyła ona wymienione postanowienie w części dotyczącej umorzenia postępowania o stwierdzenie nieważności trzech spośród ośmiu objętych żądaniem pozwu uchwał wspólników pozwanej spółki, podjętych na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników w dniu 28 października 2000 r., mianowicie: uchwały nr 2 o podwyższeniu kapitału zakładowego, uchwały nr 3 o zmianie § 4 ust. 1 umowy spółki i uchwały nr 10 o uchyleniu uchwały nr 9 z dnia 24 września 2000 r. Sąd Apelacyjny uznał wniesioną skargę za niedopuszczalną stwierdzając, że sporne uchwały dotyczą praw majątkowych, wobec czego sprawa należy do kategorii spraw o prawa majątkowe, w których o dopuszczalności skargi kasacyjnej przesądza wartość przedmiotu zaskarżenia. Ponieważ wartość ta bezspornie nie przekracza określonego w art. 398² § 1 k.p.c. kwotowego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej, wniesiona skarga ulegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie przepisów art. 398² k.p.c. oraz art. 5 i art. 58 k.c. przez pozbawienie jej możliwości obrony swych praw, zwłaszcza zagwarantowanego w Konstytucji prawa do sądu oraz naruszenie zasady ciągłości i stabilności postępowania spowodowane zaskakiwaniem jej „coraz innymi i nowymi zarzutami, nieobecnymi w ciągu całego dotychczasowego postępowania”. W konkluzji wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazując na naruszenie przez Sąd Apelacyjny przepisu art. 398² k.p.c. załącząca powołała się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1997 r., I PKN 54/96 (OSNP 1997, nr 16, poz. 289) i podniosła, że, według wyrażonego w nim poglądu, w sprawie dotyczącej ustalenia istnienia (nie istnienia) stosunku prawnego lub prawa kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Uszło uwagi żalącej, że powołane orzeczenie wydane zostało w stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554), kiedy to dopuszczalność kasacji była uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia „w sprawach o świadczenia”. Z dniem 1 lipca 2000 r. wspomniana regulacja uległa zmianie w ten sposób, że dopuszczalność kasacji uzależniona została od wartości przedmiotu zaskarżenia „w sprawach o prawa majątkowe”, bez względu na to czy były to sprawy o świadczenia, czy też sprawy o ustalenie bądź o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego. Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), dopuszczalność skargi kasacyjnej jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia nadal „w sprawach o prawa majątkowe”.

Dla oceny dopuszczalności wniesionej skargi kasacyjnej istotne jest zatem jedynie to, czy sprawa należy do kategorii spraw o prawa majątkowe.

Jak niejednokrotnie wyjaśniał już Sąd Najwyższy, o majątkowym bądź niemajątkowym charakterze sprawy o uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością decyduje treść zaskarżonej uchwały (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2001 r., V CZ 150/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 78, z dnia 9 stycznia 2003 r., I CK 339/02, nie publ., z dnia 27 lutego 2003 r., IV CZ 5/03, nie publ., z dnia 7 listopada 2003 r., I CK 349/03, nie publ., z dnia 24 czerwca 2004 r., III CZ 41/04, nie publ., z dnia 28 października 2004 r., III CK 428/04, nie publ., z dnia 7 lipca 2005 r., V CZ 81/05, nie publ., oraz z dnia 10 sierpnia 2005 r., I CZ 55/05, nie publ.).

W niniejszej sprawie żaląca kwestionuje zasadność odrzucenia skargi dotyczącej orzeczenia o umorzeniu postępowania o stwierdzenie nieważności trzech uchwał: nr 2 o podwyższeniu kapitału zakładowego, nr 3 o zmianie § 4 ust. 1 umowy spółki dotyczącego wysokości kapitału zakładowego, i nr 10 o uchyleniu

uchwały nr 9 z dnia 24 września 2000 r. dotyczącej objęcia udziałów w spółce. Wszystkie trzy uchwały rzutują na sferę interesów ekonomicznych spółki i wspólników, wobec czego interes wspólnika polegający na stwierdzeniu ich nieważności jest interesem majątkowym. Żądanie, a tym samym sprawa, w której jest ono rozpoznawane, ma bowiem charakter majątkowy, jeżeli zmierza do realizacji uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Trafnie zatem uznał Sąd Apelacyjny, że o dopuszczalności skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia. Skoro wartość ta – co bezsporne – jest niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, skargę kasacyjną trzeba uznać za niedopuszczalną. Oceny tej nie mogą przy tym zmienić wywody załączonej na temat ciągłości i stabilności postępowania.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.